

Sanktuarium Królowej Nieba i Ziemi

SYGNATURKA JAŚLISKA

jasliska.przemyska.pl

Rok XVIII nr 03/19.01.2025

Msze św. w tygodniu w dni powszednie w Sanktuarium:

*od poniedziałku do soboty rano
i od czwartku do soboty wieczór

Św. Józef Sebastian Pelczar (1842-1924)

Św. Józef Sebastian Pelczar urodził się 17.01.1842 r. w Korczynie – małym miasteczku położonym na Podkarpaciu w pobliżu Krosna. Przyszedł na świat, jako trzecie z kolei dziecko Marianny i Wojciecha Pelczarów. Dziecko zostało ochrzczone dwa dni po urodzeniu i zgodnie z ówczesnym zwyczajem nadano mu imiona patronów dnia: Józef Sebastian. Była to środa, dzień poświęcony czci św. Józefa, i 19.01. – wigilia uroczystości św. Sebastiana. Józef wychował się w rodzinie głęboko religijnej. Jego matka miała piękny zwyczaj ofiarowania każdego swojego dziecka Matce Bożej w Leżajsku, dokąd często udawała się z pielgrzymką. Przyszły święty był dzieckiem z natury dobrym, lecz skłonny do egoizmu, próżności i lekkomyślności. Mimo tych wad, cechowała go pilność w odmawianiu pacierza i gorliwość w spełnianiu obowiązków ministranta w kościele parafialnym.

Młody Pelczar w 1848 r. rozpoczął naukę w szkole parafialnej w Korczynie. Odznaczał się pilnością i bystrością umysłu. Co roku otrzymywał nagrodę za naukę. W 1850 r. rodzice postanowili wysłać swojego zdolnego syna do Rzeszowa, by tam kontynuował naukę w szkole głównej. Również w tym samym roku miało miejsce ważne wydarzenie w życiu Józefa Sebastiana. Otóż pierwszy raz przystąpił do spowiedzi i Komunii św. To właśnie wtedy spotkał się z Panem Jezusem obecnym w Eucharystii, której stał się gorącym czcicielem.

W 1852 r. Józef Pelczar rozpoczął naukę w rzeszowskim gimnazjum. Umiłowanymi

przedmiotami Pelczara były: religia i historia. Mimo wielu obowiązków związanych z edukacją, Józef Sebastian nie zaniedbywał obowiązków religijnych. Szczególnie pokochał Maryję. Ogromny wpływ na pobożność Maryjną u Pelczara miał sen z dzieciństwa, który głęboko zapadł mu w pamięć. Józef zobrazował go następująco: „Oto śniło mi się, że z obrazu zstępuje Najświętsza Panna jako żywa, patrzy na mnie słodko i wyciąga do mnie ręce. Odtąd miałem wielkie nabożeństwo do Najświętszej Panny.” W 1854 r. młody Pelczar przyjął sakrament bierzmowania.

W lipcu 1860 r. przyszły biskup przemyski ukończył gimnazjum i zdał celujący egzamin dojrzałości. We wrześniu tego roku Józef Sebastian został przyjęty na pierwszy rok studiów teologicznych do Wyższego Seminarium Duchownego w Przemysłu. Miał szczęście spotkać tam ludzi silnego charakteru i wielkiego ducha. Jednym z nich był nowo mianowany rektor

ks. Marcin Skwierczyński, uzdolniony profesor i dobry kapłan. Drugą wybitną postacią był ks. Ignacy Łobos, który pełnił funkcję ojca duchownego. Ci dwaj kapłani zyskali całkowite zaufanie Józefa i wywarli decydujący wpływ na jego życie duchowe. Pod wpływem dobrej lektury i działania Ducha Świętego, młody alumn zaczął lepiej rozumieć godność kapłańską. Ponieważ nauka teologii nie sprawiała mu trudności, mógł poświęcić więcej czasu na nadobowiązkowe prace dokształcające. Z grona profesorów przemyskiego seminarium, Pelczar najbardziej pochlebnie wyrażał się o ks. Edwardzie Schediwym – wykładowcy Starego Testamentu.

Pomimo, iż kleryk Pelczar poświęcał sporo czasu nauce, to jednak na pierwsze miejsce zaczęły wybijać się apostołska gorliwość o chwałę Bożą, troska o dobro moralne i gotowość do składania ofiar. Po ukończeniu drugiego roku studiów w Wyższym Seminarium

w Przemyślu, alumn Józef Sebastian stawil czoła nowemu zadaniu. 29.08.1862 r. w Komborni podczas swięta Matki Bozej Poczieszenia, wyglosil swoje pierwsze kazanie. Od tej pory glosil często kazania w parafiach diecezji przemyskiej. Podczas nauki w przemyskim seminarium Józef Pelczar odbył wiele pielgrzymek do sanktuariów Pańskich i Maryjnych. Czwarty rok formacji uplynął Pelczarowi wśród intensywnej pracy wewnętrznej i przygotowaniu się do święceń prezbiteratu.

17.07.1864 r., był dniem upragnionych święceń kapłańskich. Józef Sebastian Pelczar razem z ośmioma kolegami leżał krzyżem u stóp ołtarza i gorąco prosił Boga o łaskę przyjęcia tak wielkiego daru. Tego dnia tłumy obiegły przemyską katedrę. Wśród nich był też podeszły w latach ojciec ks. Józefa – Wojciech Pelczar.

24.07. neoprezbiter Józef Pelczar odprawił Mszę św. prymicyjną, a 18.08. przybył do Sambora na swoją pierwszą placówkę duszpasterską. Po krótkim, ale jakże pracowitym pobycie w Samborze, ks. Józef Sebastian w 1865 r. został wysłany na studia do Rzymu. Tam w 1866 r. obronił doktorat z teologii. Po powrocie z Wiecznego Miasta, spotkało go wielkie rozczarowanie. Ks. Józef spodziewał się, że otrzyma katedrę naukową. Biskup jednak ponownie wysłał go na placówkę do Sambora.

W 1869 r. ks. Pelczar został mianowany prefektem Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu. Było to jednak stanowisko podrzędne, bo Rząd Austrii zmniejszył dotacje na seminarium, co odbiło się znacznie na warunkach życia. Obok ks. Józefa Sebastiana, drugim prefektem był ks. Jakub Glazer. Prefektura nie zabierała zbyt wiele czasu, za to dawała możliwość do pracy naukowej.

W 1870 r. ks. prefekt otrzymał katedrę teologii pastoralnej w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu. Tego zaszczytu nigdy się nie spodziewał. Od lat studenckich marzył o profesurze historii i z tej dziedziny robił specjalizację w Rzymie. Po krótkim czasie ten gorliwy kapłan otrzymał drugą katedrę. Odtąd oprócz teologii pastoralnej wykładał prawo kanoniczne. Jednak ciężka praca i warunki życia w seminarium nadszarpane zdrowie ks. prefekta Józefa. Ratunkiem dla zdrowia przyszłego biskupa mogła być posada proboszcza wiejskiego. Opatrzność Boża zadecydowała inaczej.

19.03.1877 r. ks. Józef Sebastian otrzymał nominację na profesora zwyczajnego historii Kościoła i prawa kanonicznego Uniwersytetu

Jagiellońskiego. Dzięki staraniom ks. prof. Józefa w 1880 r. doszło do reorganizacji Wydziału Teologicznego UJ. Odzyskano utracone w 1847 r. prawo nadawania stopni doktorskich. Liczba katedr wzrosła z 4 do 7. Uznanie licznym zasług ze strony profesorów, było powierzenie ks. prof. Józefowi Sebastianowi godności rektora UJ na rok 1882/1883. Będąc rektorem uczelni, ks. Pelczar był jednocześnie członkiem kapituły katedralnej.

Ks. prof. wykonał ogromną pracę, pomagając chorym oraz biednym z Krakowa i okolic. Od 1891 do 1899 r. pełnił urząd zastępcy prezesa Rady Nadzorczej Towarzystwa św. Wincentego à Paulo, które zajmowało się najbardziej potrzebującymi. W 1894 r. ks. prof. Józef Sebastian Pelczar założył Zgromadzenie Służebnic Serca Jezusowego. Były to ostatnie lata działalności ks. Pelczara na ziemi krakowskiej. Ostatni etap swojego życia miał poświęcić pracy w rodzinnej diecezji. W 1899 został mianowany biskupem pomocniczym w Przemyślu. 19.03.1899 r. bp przemyski Łukasz Ostoja – Solecki udzielił sakry biskupiej trzeciemu sufraganowi diecezji przemyskiej – ks. Józefowi Sebastianowi Pelczarowi. Po 22 latach działalności w Krakowie, rozpoczął się 25-letni okres pracy biskupiej. Na nowego biskupa – sufragana spadła większość obowiązków biskupich, gdyż bp Solecki był już wtedy bardzo schorowany. Sufraganem był bp Pelczar rok. 2.03.1900 r. zmarł bp Łukasz Solecki. C.d.n.

Po co peregrynacja Obrazu Najświętszego Serca Pana Jezusa?

Teologiczno–duszpasterskie wprowadzenie do peregrynacji obrazu Najświętszego Serca Pana Jezusa w Archidiecezji Przemyskiej.

„Aby wszyscy ludzie, pociągnięci do otwartego Serca Zbawiciela, z radością czerpali ze źródeł zbawienia”.

Kult Najświętszego Serca Pana Jezusa

Każdy kult chrześcijański posiada wymiar liturgiczny i egzystencjalny, co oznacza, że związany jest z oddawaniem należnej czci Bogu oraz wpływa na kształtowanie chrześcijańskiej postawy, człowieka „cichego i pokornego serca”, który sam się uświęca i przez zaangażowanie apostołskie zabiega o

uświęcenie i zbawienie innych.

Kult Serca Jezusa jest oddawaniem czci i wyrazem szacunku wobec całej Osoby Wcielonego Bożego Syna, i ukazuje, że Jezus Chrystus jest uosobioną Miłością. Zasadnicze praktyki kultu NSPJ prowadzą do sakramentalnego kontekstu pokuty i Eucharystii. Kult nabiera wówczas wymiaru kultu miłości i wynagrodzenia, które w praktyce stanowią wypełnienie dwóch podstawowych obowiązków wypływających z wiary: miłości i zadośćuczynienia. Człowiek trwając przy Jezusie i w łączności z Nim (Eucharystia, adoracja), bardziej dostrzega, że jest przez niego obdarowywany (dzieło odkupienia; czuwająca opatrność; osoby; okoliczności; natchnienia;...). W szczerości dostrzega także swoją obojętność, czy nawet niewdzięczność wobec codziennych „śladów” Jego miłości, z czego rodzi się pragnienie wynagrodzenia za grzechy własne i całego świata. Doświadczając miłości Boga, dostrzegamy jak często nie odpowiadamy na nią własną miłością.

Kult Serca nie może mieć wyłącznie charakteru czysto pobożnościowego, dewocyjnego, emocjonalnego, mało praktycznego, biernego czy przybierającego postać czysto zewnętrznego formalizmu religijnego. Serce dotyczy całej osoby, kształtuje głębię osoby ludzkiej z jej myślami, postawami i działaniami i zmierza do gorliwości apostołskiej. Miłość Boga względem człowieka nie zadowolili się poziomem deklaratywnym, ale wyrażała w konkretnych słowach i czynach Zbawiciela. Podobnie i miłość człowieka domaga się ukształtowanej postawy oraz działania. Autentyczny kult Serca Jezusowego ma więc zasadniczy wpływ na proces uświęcenia człowieka. To uświęcenie dokonuje się przede wszystkim poprzez rozwój miłości do Boga i do ludzi. Jest to odpowiedź na wezwanie Jezusa do naśladowania Jego cichego i pokornego Serca (por. Mt 11,29). C.d.n.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dzisiaj wspomnienie liturgiczne św. Józefa Sebastiana Pelczara, założyciela naszych Sióstr Sercanek. Zachęcam do modlitwy w intencji Sióstr i całej naszej Archidiecezji.

2. Msze św. w tym tygodniu w Sanktuarium: od poniedziałku do soboty rano i od czwartku do soboty wieczór.

3. W czwartek Msza św. i spotkanie kandydatów do bierzmowania z klasy 8, w piątek spotkanie dla klasy 6 i 7.

Proszę ze sobą zabrać indeksy.

4. W czwartek adoracji Najświętszego Sakramentu od godz. 16.00.

5. W sobotę o godz. 8.00 Msza św., a po niej nowenna do Matki Bożej.

6. W sobotę Święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła i zakończenie Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan.

7. Bóg zapłać za wszystkie ofiary składane na remont i ogrzewanie naszych świątyń. Dzisiaj w trzecią niedzielę miesiąca składka przeznaczona na potrzeby parafii.

8. W piątek zakończyła się wizyta duszpasterska. Była to okazja, aby spotkać się indywidualnie z parafianami oraz pomodlić się o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej na bieżący rok. Dzięki temu, jako duszpasterz mogłem lepiej poznać wasze rodziny, a przez to różne sprawy i problemy, którymi żyjecie. W wielu rodzinach poruszone zostały sprawy związane z życiem religijnym, relacjami rodzinnymi i bieżące sprawy dotyczące funkcjonowania naszej parafii. Bóg zapłać wszystkim za serdeczne przyjęcie, obecność, życzliwość i otwartość. Dziękuję za ofiary złożone z racji kolędy. Gdyby jakaś rodzina, która nie była podczas kolędy w domu, a chciałaby pobłogosławić swój dom na nowy rok proszę o indywidualny kontakt.

9. Do sprzątania Sanktuarium w sobotę na godz. 9.00 proszę: Dorota Skubińska, Agnieszka Kuśnier, Waldemar Długosz, Leszek Gęborys, Stanisława Warchałowska, Teresa Żołobowicz.

10. Do sprzątania Kościoła w Woli w sobotę na godzinę 9.00 proszę: Aneta Smoleń, Maria Farbaniec.

11. W tym tygodniu Pan Bóg powołał do wieczności z naszej parafii: śp. Krystynę Kuchta. Módlmy się o spokój duszy dla niej. Ojciec nasz. „*Wieczny odpoczynek racz jej dać Panie.....*

12. Po błogosławieństwie zapraszam dzieci do indywidualnego błogosławieństwa i po obrazki.

Intencje Mszalne, 20—26 styczeń 2025

poniedziałek, 20 stycznia

07:00 + Michał Farbaniec /od chrześniaka Krzysztofa
08:00 Int. o zdrowie błog., Boże opiekę Matki Bożej dla Rodziny Orlik
08:00 /poza/ + Dorota Kurdyła /od bratowej Oli z rodz.
08:00 /poza/ + Jan Łątka (PJ) /od Marka Farbaniec z rodz.
08:00 /poza/ + Michał Krzyżak /od Adama i Haliny Chałupnik

wtorek, 21 stycznia

07:00 + ks. Stanisław Marczak /od rodz. Zięba
07:00 /poza/ + Dorota Kurdyła /od bratowej Oli z rodz.
07:00 /poza/ + Jan Łątka (PJ) /od rodz. Jasińskich
07:00 /poza/ + Michał Krzyżak /od Kamila Chałupnik

środa, 22 stycznia

07:00 + Waleria Przybyło /od rodz. Gwiżdżów
08:00 + Maria Pozorska /od kuzyna Wiesława z rodz.
08:00 /poza/ + Dorota Kurdyła /od bratowej Lucyny
08:00 /poza/ + Jan Łątka (PJ) /od rodz. Musiał
08:00 /poza/ + Michał Krzyżak /od Anny Chałupnik

czwartek, 23 stycznia

08:00 + Maria Błaszcz /od Róży św. Stanisława Kostki
17:00 + Michał Farbaniec od córki Katarzyny z rodz.
17:00 /poza/ + Dorota Kurdyła /od bratowej Lucyny
17:00 /poza/ + Jan Łątka (PJ) /od Antoniego Łątka z Daliowej
17:00 /poza/ + Michał Krzyżak /od sąsiada Stanisława i Michaliny Łątka

piątek, 24 stycznia

08:00 + Maria Walinowska /od Róży św. Stanisława Kostki
17:00 + ks. Stanisław Marczak /od Róży św. Katarzyny
17:00 /poza/ + Dorota Kurdyła /od rodz. Ludwin
17:00 /poza/ + Jan Łątka (PJ) /od rodz. Łątka z Barwinka
17:00 /poza/ + Michał Krzyżak /od Katarzyny i Jerzego Łątka

sobota, 25 stycznia

Nowenna:

+ ks. Stanisław Marczak /od Tadeusza Majchrowicza, byłego Przew. NSZZ Solidarność Regionu Podkarpacie
+ Waleria Przybyło /od Pracowników VIVA Dukla
+ Michał Farbaniec /od Cioci Frani z rodz.
+ Bolesław Magierowski /od kolegów syna z biura Zakładu Gospodarki Komunalnej w Rymanowie
+ Józef Krężel /od Sióstr Sercanek
+ Maria Pozorska /od Ireny i Ignacego Bogacz z rodz.
+ Maria Wiszyńska /od wnuka Łukasza z rodz.
+ Wiesław Chowaniec /od rodz. Klimkiewicz
17:00 + Stanisław Farbaniec /r. śm./ od żony
17:00 /poza/ + Dorota Kurdyła /od Marysi i Jacka
17:00 /poza/ + Jan Łątka (PJ) /od Krzysztofa Farbaniec z rodz.
17:00 /poza/ + Michał Krzyżak /od Wioletty Puchalik z rodz.

niedziela, 26 stycznia

08:00 + Waleria Przybyło /od córki Bogusławy z mężem
09:30 /Wola/ + Grzegorz Puchalik /od żony i dzieci
11:00 Int. o zdrowie błog., Boże opiekę Matki Bożej dla Gertrudy Gęborys
11:00 /poza/ + Dorota Kurdyła /od Marcina Surdej
11:00 /poza/ + Jan Łątka (PJ) /od Bogdana z rodz. z Łężan
11:00 /poza/ + Michał Krzyżak /od Krystyny Kurdyła z rodz.